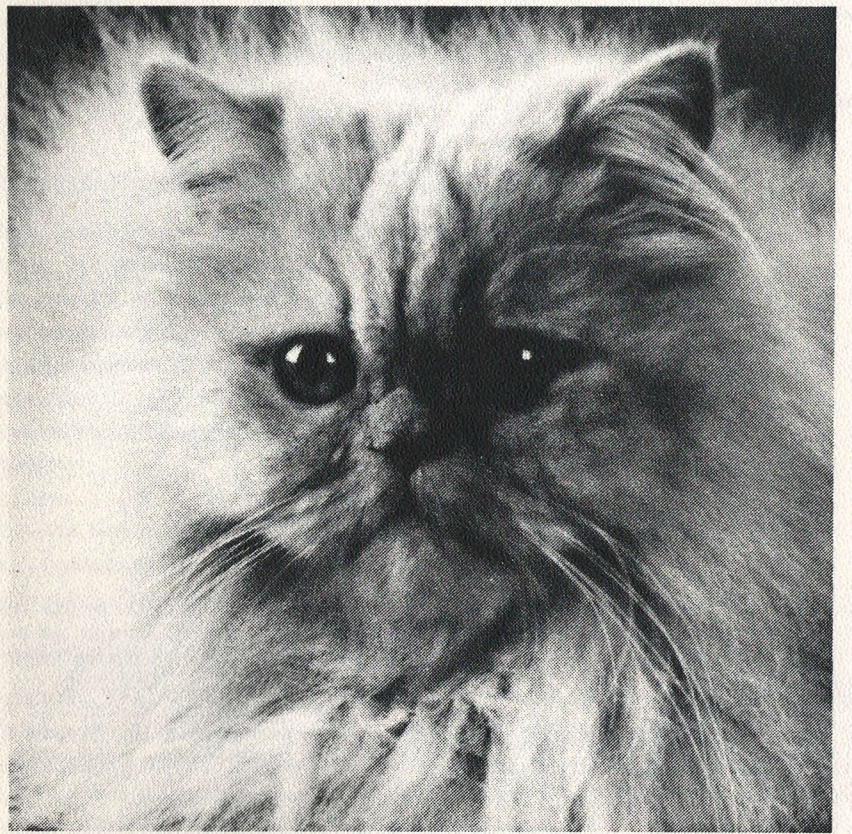

PERSIALAISKISSA

2 • 1983

SUROK - PERSIALAISJAOSTO 15-V.

Persialaisjaosto tiedottaa

Palveluksessanne:

Puheenjohtaja	Maria Huhtamo Metsäpirtintie 2 F 28 02130 Espoo 13	90 - 463 714
Sihteeri	Merja Noresvuo Hämeentie 26 04400 Järvenpää	90 - 291 8551
Rahastonhoitaja	Vappu Pulkkinen Ulvilantie 23 E 64 00350 Helsinki 35	90 - 552 056
Varapuheenjohtaja	Marjo Kapanen Kapteeninkatu 24 E 65 00140 Helsinki 14	90 - 629 546
	Liisa Lindgren Tammisalontie 2 A 10 00830 Helsinki 83	90 - 789 642
	Kielo Nissinen Pähkinärinteentie 42 C 20 01710 Vantaa 71	90 - 843 731
	Reijo Törmäkangas Sakara 4 G 54 00940 Helsinki 94	90 - 307 286

Persialaiskissa-lehden toimituksen osoite:
Merja Noresvuo
Hämeentie 26
04400 Järvenpää

Lehti julkaisee mielellään toimitukseen lähetettyjä kirjoituksia ja kuvia.

JÄSENMAKSU
Vuoden 1983 jäsenmaksu on 20 mk.
PSP 629 28-7
Rahastonhoit. Vappu Pulkkinen

Persialaisjaosto antaa neuvoja hoito-ongelmissa ja muissa rotuun liittyvissä kysymyksissä. JAOSTON NEUVONTA:

Maria Huhtamo p. 90-463 714
Marjo Kapanen p. 90-629 546 ilt.
Merja Noresvuo p. 90-291 8551

Kansikuvassa
Int.pr. Kirribilli Arthur
om. Tove Tiuri

Persialaiskissan turkinhoito

Persialaiskissan turkki vaatii jatkuvaa hoitoa ollakseen mahdollisimman edustava. Kissa kammataan ja harjataan 1-7 kertaa viikossa. Tiheällä teräskammalla varmistetaan, ettei takkuja ole päässyt syntymään. Mikäli kissan turkki tuntuu rasvaiselta voidaan suorittaa talkkipesu aina tarpeen vaatiessa. Kissa on hyvä totuttaa jo pennusta lähtien kaikkiin hoitotoimenpiteisiin, sillä olipa kyseessä näyttelykissa tai kodin lemmikki, on takkuinen ja hoitamaton persialainen aina häpeäksi omistajalleen.

Tässä kirjoituksessamme käsittelemme lähinnä näyttelykissan turkin hoitoa ja trimmausta, mutta ei mikään estä soveltamasta samoja ohjeita myös lemmikkikissoille.

Persialaiskissan turkin hoidossa tarvittavat välineet:

Tiheä rautakampa (pää, tassut, vartalo)
Harva rautakampa (vartalo)
Luonnonharjaksinen harja
Korvapesuaine (Hauveli, Happy Cat)
Silmäpesuaine (Hauveli, Happy Cat)
Talkkia (öljytöntä, esim. apteekin talkki)
Kivitalkkia (kasvoin, korviin, jalkoihin)
Shampoo
Etikka
Öljytön harjausneste (esim. Coat Gloss, Ring 5)
Hiustenkuivaaja
Pumpulia, Topz-puikkoja

Valmistautuminen näyttelyyn

Kaikista kissoista nypitään kuolleet karvat pois. Kissan turkissa näkyy siellä täällä mustia tai valkeita karvoja. Nyppimistä ei kannata jättää liian viime tippaan, vaan turkin tulisi olla nypitty ainakin 1 kuukausi ennen näyttelyä. Myös turkin kuntoon vaikuttava vitamiinikuuri on silloin usein paikallaan.

jatkuu...

Vaaleisiin kissoihin, sininen, creme, sinicreme, sini/valkea, creme/valkea ja creme/sini/valkea, tulee selkäpuolelle kauttaaltaan tumma karvapeite, joka nypitään kokonaan pois, sillä näiden kissojen tulee olla mahdollisimman vaaleita. Jos kissa on täysin nyppimätön tämä työ vie kauan, joten siihen on syytä varata runsaasti aikaa, esim. 2-4 viikon aikana puol tuntia joka päivä. Nyppimisen edistyessä tuntuu kuin kissalta häipyisi koko turkki, mutta vaalea ja kaunis pohjaturkki jää jäljelle ja voimistuu ajan myötä, kun karkeammat tummat karvat saadaan pois.

Valkolaikkukissoilta nypitään laikkuun kuulumattomat hajakarvat pois, jotta laikut olisivat mahdollisimman puhtaat ja selvärajaiset. Kissojen korvien päistä nypitään korvia suurentavat karvat pois, koska korvien tulee näyttää mahdollisimman pieniltä.

Persialaiskissan pesu näyttelyyn

Ennen pesua kissa kammataan ja varmistetaan, että kissa on täysin takuton. Korvat puhdistetaan pumpulilla ja korvavedellä sinne kertyneestä vahasta ja liasta. Silmät puhdistetaan silmävedellä.

Pesua varten varataan valmiiksi sopiva shampoo, etikkaa, ämpäri ja riittävä määrä pyyhkeitä.

Shampoon merkillä ei ole niinkään suurta merkitystä kunhan sitä on runsaasti. Punaiselle kissalle voidaan käyttää olutshampoota, vaaleille väreille shampoota, jossa on sitruunaa, sillä tällä on vaalentava vaikutus. Jotkut ovat saaneet hyviä tuloksia käyttämällä mustille ja kilpikonna väräisille kissoille mustien villakoirien pesuun tarkoitettua ainetta.

Sitten varsinainen pesu. Kissa kastellaan lämpimällä vedellä kaulaa myöten täysin märäksi. Shampooa levitetään runsaasti joka puolelle kissaa unohtamatta rasvoittuvia kohtia kuten vatsaa ja kaulaa, jotka on pestävä erityisen hyvin. Hierotaan voimakkaasti kissan turkkia ja nahkaa. Kissa huuhdellaan. Tässä vaiheessa kissasta yleensä lähtee harmaa likavesi. Sama toistetaan uudelleen kunnes kissan turkki tuntuu täysin puhtaalta. Nyt pestään myös kissan pää varoen silmiä, korvia ja suuta. Pään riittää useinkin pelkkä kastelu, sillä pään voi hangata pyyhkeellä puhtaaksi. Kissa huuhdellaan suihkulla tai ämpäriin kastamalla erittäin huolellisesti. Lopuksi laitetaan ämpäriin vettä ja hiukan etikkaa ja kissa upotetaan kaulaa myöten veteen. Etikkavesi selvittää turkkia.

Kissa nostetaan vedestä ja puristetaan käsin liika vesi pois vartaloasta, tassuista ja hännästä. Tämän jälkeen kissa käärätään suureen pyyhkeeseen ja kuivataan ensin kissan pää ja sitten muut osat mahdollisimman kuiviksi.

Tämän jälkeen kissa kuivataan hiustenkuivaajalla. Paras tulos saadaan, kun turkkia samanaikaisesti nostellaan irti vartaloista kammalla tai harjalla. Jotkut kissat eivät anna koskea itseään silloin, kun kuivaaja on päällä. Tällöin kissa laitetaan paikkaan, josta se ei voi paeta ja käsin koskematta puhalletaan kuivaajalla. Välillä kissa harjataan ja/tai kammataan kuivaajan ollessa sammutettuna. Kun kissa on täysin kuiva siihen ripotellaan talkkia ja harjataan talkki joka puolelle turkkia antamaan ilmavuutta. Talkki voidaan myös laittaa märkään kissaan, jonka jälkeen se kuivataan kuivaajalla kuivaksi. Tällä tavalla lopputulos on usein parempi, mutta kuivaushuone ja kissan kuivaaja ovat aivan talkin peitossa. On myös otettava huomioon, että talkkaamalla tummia kissoja ei tulos saa olla pölyisen näköinen.

Kuivauksen ja talkkauksen jälkeen kissan turkkiin suihkutetaan harjausnestettä (varotaan silmiä). Tämän jälkeen turkki harjataan vastakarvaan täysin kuivaksi. Yleensä kissat pestään useita päiviä ennen näyttelyä ja silloin talkkia ja harjausnestettä laitetaan vuorotellen kissan turkkiin joka päivä ennen näyttelyä. Näyttelypäivän aamuna kissasta harjataan kaikki talkki pois. Kissoille, joiden tulee olla mahdollisimman tummia, esim. mustat, punaiset, mustasavut, kilpikonnat, valkokirjokilpikonnat, puna- ja mustavalkeat, suoritetaan pyyhkiminen etikkaveteen kastetulla kostealla pyyhkeellä; tämä kirkastaa värit. Lopuksi kissaan suihkutetaan harjausnestettä ja harjataan kuivaksi. Kissa on valmis näyttelyyn ja tuomarin pöydälle.

Yhteenveto

- kamkaus
- nyppiminen
- pesu
- kuivaus hiustenkuivaajalla samalla harjaten ja kammaten
- talkkaus
- harjaaminen harjausnesteellä
- tummat kissat: pyyhkiminen etikkapyyhkeellä

Marjo Kapanen
Merja Noresvuo

ERÄÄN PENNUN KASVUHAIRIO

Kissanpennun hoidosta sekä ruokinnasta pitäisi jokaisen uuden pennun ostajan saada seikkaperäiset ohjeet. Ainakin ruokintaohjeet olisi hyvä antaa kirjallisina, sillä tuohan pentu tullessaan paljon erilaista muistettavaa niin muun hoidon kuin ruokinnankin suhteen. Hyvä olisikin, mikäli mahdollista, antaa hoito-ohjeet pennun ostajalle mukaan jo ennen pennun luovutusikää. Näin ostajalla on tilaisuus kaikessa rauhassa tutustua ohjeisiin etukäteen.

Joskus kuitenkin, hyvistäkin ohjeista huolimatta, saattaa uudelle pennun omistajalle sattua väärinkäsityksiä, vaikka innostusta ja halua hoitaa uusi perheenjäsen mahdollisimman hyvin varmasti olisikin.

Näin kävi myös eräälle minun kasvatin omistajalle. Kaikista hoito-ohjeista huolimatta tapahtui tämän pennun ruokinnassa harmia aiheuttanut virhe. Osa syy siihen oli se, että pentu oli nirso ja alkoi valikoida ruokansa. Vääränlaisesta ruokinnasta johtuen kissan luusto ei kehittynyt normaalisti vaan kissan ollessa puoli-vuotias se loukkasi useita kertoja jalkansa hyppiessään ja leikkiesään normaalin pennun tavoin. Tiesin kyllä, että kalkinpuutos kasvavissa pennuissa voi aiheuttaa samoja oireita, mutta tämä pentuhan oli saanut kalkkia ohjeitten mukaan. Pentu vlettiin lopulta röntgenkuvaukseen, koska ontuminen vain jatkui.

Diagnoosi oli selvä, "paper bone", eli luusto oli kuin paperia, ohutta, haurasta, lähes läpinäkyvää. Lisäksi pennulla oli murtumia muutamissa kohdissa. Eläinlääkäri kertoi, että vastaavia tapauksia on aina silloin tällöin. Koska pentu söi vain jauhelihaa ja kalaa, sisälsi sen ruokavalio liikaa eläinvalkuuaista ja fosforia. Vaikka kalkkia oli syötetty, ei se imeytynyt, koska kalkin ja fosforin suhde oli väärä.

Hoito oli yksinkertaista, pentu sai nyt koirankalkkia ja ruoka oli hoidon aikana hyvin viljatuotevoittoista. Luonnonriisistä keitettiin puuroa, johon lisättiin vain vähän keitettyä seitä tai jauhelihaa. Yleensäkin tulisi kissan ruoan sisältää myös viljatuotteita, sillä pelkät eläinkunnan tuotteet ovat yksipuolisia ja liian vähäa ravintoa. Luonnonssahan kissa saa viljatuotteita syömällä esim. hiiriä, joiden ruokaa ovat erilaiset jyväet ym.

Meillä kaiken kissanruoan perustana on erilaiset luonnonriisi-hirssi-tattari-ohrapuurot, joita olen jo pitkään syöttänyt myös koirillemme. Vaikka usein kuuleekin monen täysikasvuisen kissan syövän hyvin yksipuolisesti ja silti voivan hyvin, on ainakin kasvavan kissan ruokintaan kiinnitettävä huomiota kasvuhäiriöiden välttämiseksi.

Tämä pentu on nyt täysin parantunut ja omistajien kovalla tahdolla ja muuta ruokaa tarjoamatta se on oppinut syömään monipuolisemmin.

Merja Noresvuo

SYNTYNEET PENTUEET

04.09.83
i. Hovinsaaren Red Honey 13b RP
e. Salo-Cat Caratia 13b STP
uros 13b RP
naaras 13b STP
naaras 13b STP
om. Marjatta Silventoinen
p. 938-80625

06.09.83
i. Int.Ch. Marekan Jaanus 6
e. Myrskyluodon Oona 3
uros 6
om. Laimi Jokinen
p. 931-645418

07.09.83
i. Sans-Rival Jacka Dandy 12a bl
e. Karhuvuoren Oona 11
naaras 11
naaras 12a bl
om. Marjatta Silventoinen
p. 938-80625

09.09.83
i. Int.Ch. Marekan Jaanus 6
e. Ch. Yvette White Carina 2a
naaras 2a
om. Ritva Männikkö
p. 931-37051

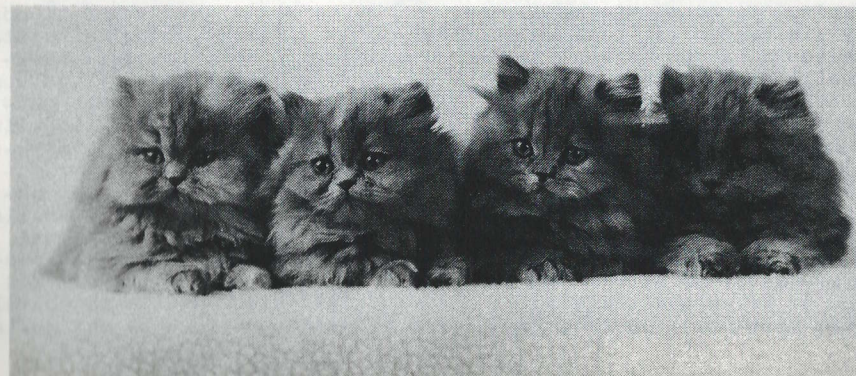
22.09.83
i. Ch. Kirribilli Emilio 5
e. Mintunkukan Senni 13
uros 3
uros 5
naaras 5
naaras 5
naaras 5
om. Tuula Kämäräinen
p. 914-21102

23.09.83
i. Int.Ch.Schermans Robin Hood 12acr
e. Tervasaaren Tiina 13
uros 12a bl
uros 12a bl
naaras 12b
naaras 12a cr
naaras 13
om. Marja-Liisa Haippo
p. 931-772662

24.09.83
i. Ch. Kirribilli Emilio 5
e. Ch. Kirribilli Aniara 5
uros 5
uros 5
naaras 5
naaras 5
naaras 5
om. Kiello Nissinen
p. 90-843731

14.11.83
i. Satumaan Nestor 13b SP
e. Lha-ri's Ritzy 13b STP
uros 13b SP
uros 13b SP
uros 13b RP
naaras 13b STP
om. Merja Noresvuo
p. 90-2918551

KUVASSA VIIME KESÄN
HASSELCATS-PENTUE
KASV. KIELLO NISSINEN

KISSAN

TAPAKASVATUKSESTA

Kaikki olemme yksimielisiä siitä, että kissa on hyvin älykäs ja oppivainen. Kuitenkin sen erittäin itsenäinen luonne on esteenä sen opettamiselle koiran tavoin ihmistä mukailevaksi palvelijaksi. Kissan ja sitä ymmärtävän omistajan välille syntyy kuitenkin mitä parhain yhteisymmärrys ja kissa totutusta kaavasta poiketen tulee hyvinkin myötämieliseksi omistajansa toivomuksille. Hyvän suhteen syntyminen kissan ja sen omistajan välille edellyttää molemminpuolista kiintymystä ja kunnioitusta toista kohtaan. Mekanisesti opetettuna kissa tuskin koskaan viitsii ruveta opettelemaan temppeja. Moskovan sirkuksessa on mm. siamilaisia sirkuseläimiä. Ne tavalliset kissanomistajat emme kuitenkaan ole kiinnostuneita temppeulevistä kissoista, meille riittää koti-elämäämme sopeutuva lemmikki, joka ymmärtää ottaa vaarin niistä muutamista seikoista, jotka tekevät sen kanssa yhteisen elämän meidän kannaltamme mukavammaksi.

Kun pieni pentu tulee taloon, ensimmäinen asia on saada se omaksumaan kanssamme yhteinen kanta siisteyskysymyksissä. Onneksi tämä useimmiten tapahtuu toivotulla tavalla, sillä kissa on luonnostaan siisti. Kaikki liikekainen ja haiseva on sille vastenmielistä.

Joillakin kissoilla on paha tapa osoittaa mieltään tekemällä tarpeitaan sopimattomiin paikkoihin. Lyömisestä ei tässä eikä muissakaan tapauksissa ole apua, kissa vain kimpaantuu ja tekee uhallakin juuri sitä, mistä sitä on rangais-

Pirkko Tuominen

tu ja tilanne vain pahenee. Amerikkalaisessa siamilaisspesialistin kirjoittamassa kirjassa neuvotaan kissa tällaisissa tapauksissa sulkemaan komeroon muutamaksi tunniksi ja seuraavalla kerralla vielä pitemmäksi aikaa, niin eiköhän jo tavat parane. Tämä neuvo koskee vain aikuisia kissoja, jotka tekevät tekojensa tarkoituksellisesti ja nauttivat sitten sen aiheuttamasta huomiosta. Jokiä keinohan on oltava, jos kissa kostaa emännän poissaolon esimerkiksi kastelemalla sohvan! Siistikin kissa saattaa pettää omistajansa luottamuksen kuitenkin juoksuaikana, jonka edessä olemme voimattomia.

Puuttumatta sen enempiä siisteyskasvatukseen, mainittakoon vielä, että joillekin kissoille tuottaa vaikeuksia hyväksyä tolettiastiakseen ritilällä tai selstoffilla varustettu astia. Silloin on ilmeisesti mukauduttava kissan vaatimuksiin ja annettava sille ainakin alkuun turvepähkulla tai kissanpurulla täytetty astia. Esim. luvattomiin paikkoihin lätäkkönsä tekevät kissat saadaan näin unohtamaan paha tapansa.

Kissat ovat vikkeliä ja haluvat liikkua monella tasolla. Monissa perheissä ei pahastuta, vaikka kissa liikkuu vapaasti pöydillä ja tuoleilla. Jos tällaista ei kuitenkaan haluta, moittivala äänellä jo päästään toivotuun tulokseen. Itsepintaisimpia täytyy pelotella pyykinkostuttajalla tai sanomalehtitötterön läimäyksellä pöydän pintaan.

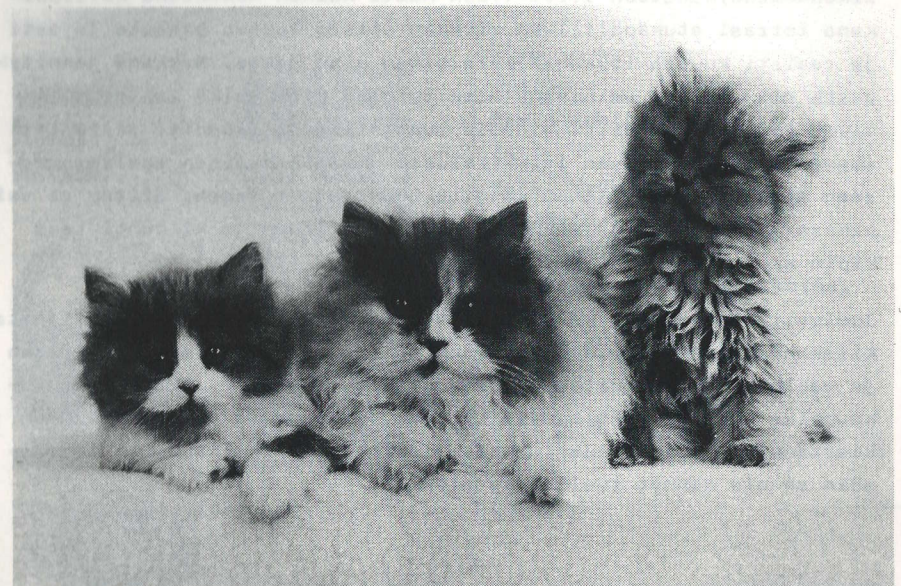
Huonekalujen raapiminen on ongelmana monella varsinkin uudella kissanomistajalla. Kissan kynsi uusiutuu sisältäpäin vanhan irrotaessa päältä kuoren tavoin. Tätä irtoamista kissa auttaa tahkoamalla kynsiään puunrunkoja tai muita

sopivia esineitä vastaan. Sisätiloissa elävällä kissalla ei ole tätä mahdollisuutta ja sen tekee mieli kovasti hoidella manikyryriään kodin huonekaluja ja mattoja vasten. Vanhoissa kissaperheissä ollaan jo viisaista ja uutta kotiin hankittaessa ajatellaan ensimmäiseksi niiden "Kissankestävyyttä". Aratkin esineet saavat olla kissalta rauhassa, kun vain on malttia sitä opettaa.

Kissalle järjestetään yhteisymmärryksessä sen kanssa vaikka jokin vanha tuoli, josta ei enää niin välitetä ja annetaan lupa raapia sitä. Kekseliäisyyttä käyttäen sille voidaan tehdä oma raapimispaikka ja päällystää se karkealla kankaalla. Pääasia, että on jokin paikka raapimista varten. Sen jälkeen tehdään kissalle selväksi kielletyt nojat tuolit ja matot. Joka kerta, kun se yrittää raapia niitä, rois-

kautetaan sen naamalle muutama tippa vettä pyykinkostuttajasta ja kohta huomaamme, että kissa nukkuu nätisti kielletyillä sohvilla, mutta herättyään menee nöyrästi omalle raapimispaikalle venyttelemään ja rapsuttelemaan. Kissat ovat kuin pieniä lapsia, joille voi laatia muutamia yksinkertaisia kieltoja ja käskyjä, joiden noudattamista vaaditaan. Emme kuitenkaan voi hukuttaa niitä kieltojen ja käskyjen viidakkoon. Muutama selväpiiteinen sääntö antaa elämälle turvallisuudentunnetta, eivätkä rajoitukset tunnu rajoituksilta varsinkaan, jos on kysymyksessä perheeseen syvästi kiintynyt, oman arvonsa tunteva kissa, joka myös tietää omaavansa tärkeän tehtävän omassa kodissaan sen viihtyisyyden ja kauneuden lisääjänä.

Tanjulin pentue,
kasv. Tanja Eriksson

KISSOJEN JOULU

Viikkoa ennen joulua Seppo haki meille joulukuusen Tuiran to-
rilta ja kotiin tultuaan laittoi sen heti valurautaiseen vesi-
jalkaan olohuoneen lattialle kissakaksikon Matin ja Mixun ihas-
teltavaksi. Kuusi oli kauniin vihreä väriltään ja siitä lähti
huumaava pihkan tuoksu. Tovin aikaa pojat katsoa napittivat
kuusta turvallisen välimatkan päästä, mutta sitten uteliaisuus
voitti ja ne siirtyivät varovasti rinta rinnan aivan kuusen vie-
reen ja haistelivat sitä ensin joka puolelta moneen monituisen
kertaan ja lopuksi vielä maistelivatkin sitä.

Edellisenä jouluna Matti riemastutti Mixua välkyttämällä joulu-
kuusen sähkökynttilöitä koko joulun ajan aivan työkseen; vau-
dikkaasti Matti pyöritti lamppua edestakaisin etukäpäliensä vä-
lissä ja kynttilät syttyivät ja sammuivat kuin mainosvalot ikään.
Viiden kuukauden ikäisen Mixun silmistä loisti niin harras ihailu
Mattia kohtaan, että ujompi kissanpoika kuin Matti olisi varmaan
aivan nolostunut moisesta palvonnasta.

Mutta ei tämäkään kuusi säästynyt kissanpoikien esikäsittelyltä.
Alkuhämmennyksestään selvittyään Matti kaiken kokeneena kollipoi-
kana tarrasi etukäpäliällään rivakan otteen kuusen oksasta ja veti
ja ravisti kuusta itseensä päin oikean olan takaa. Mykkänä jännityk-
sestä Mixu odotti valppaana mitä tuleman piti, eikä sen riemulla
ollut rajoja, kun Matti vihdoin suosiollisesti pudotti sille irti
saamansa oksan palasen leikkikaluksi. Kallisarvoinen saalis suus-
saan Mixu viiletti vinhaa vauhtia huoneesta toiseen. Sitten se vai-
vihkaa kätki oksan palasen sohvan alle piiloon ja kiiruhti taas
kipin kapin Matin luo kärkkymään lisää saalista.

Jouluviikolla meillä kävi lukematon määrä erilisiä kaupustelijoita.
Kissakaksikon nähdessään jokainen heistä unohti myymisen kokonaan
ja vakiokysymys kaikilla oli se, että mikä tuo on. Eräsikin taulu-
kauppias hoki minulle moneen kertaan, että rouva hyvä, minä olen
kiertänyt sentään paljon ulkomaillakin elämäni aikana, mutta mis-
sään en ole nähnyt tuollaista elukkaa.

Vihdoin oltiinkin jo sitten itse joulussa ja jo varhain joulu-
aamun hämärissä taisivat ensimmäiset hiippalakkiset tonttulit
kuljeskella ulkosalla, koskapa normaalisti lähes äänetön Matti
innostui nyt esittämään kimakkaa naukuasiaa keittiön ikkunasta
ulos tiiraillessaan. Mixua kiinnostivat kuitenkin enemmän keittiön
pöydällä olevat käsinkosketeltavat tonttulit ja niitä se kantoi-
kin ahkerasti harva se päivä päikasta toiseen. "Vanhakin nyt nuor-
tuu kuin lapsi leikkimään" siteerasi puolestaan Seppo ja rupesi
esittämään Matille ja Mixulle tonttuleikkejä olohuoneen lattialla.
Jo ensihypähtelyjen aikana Mixu pakeni kauhuissaan tuolin alle
turvaan, ja Matti luimisteli korviaan sohvalla tuhman näköisenä ja
ilmehti koko naamallaan, että kaikella on sentään rajansa.

Tämän joulun ehdottomasti suurin ihastuksen kohde Matilla ja Mixulla
oli palavat tähtitikut ja heidän innostaminaan poltimmekin niitä
aivan rasiakaupalla joulun pyhien aikana. Varmasti vielä vuosien-
kin päätä muistamme ensimmäisenä kitkerän ruudin hajun puhuttaessa
vuoden 1982 joulusta.

Katriina Kahma

Haluatko kiltin kissan?

Seura no 44, 1983

Eräs amerikkalai-
nen kissanomis-
taja-psykologi
on tehnyt perus-
teellisen tutki-
muksen kissan-
pentujen henkisestä kehi-
lyksestä. Tarkemmin sa-
noen kysymys on siitä,
milloin pentu pitäisi ottaa
emolta ihmisen hoivin.
Psykologi Eileen Karsh il-
moittaa nyt, että kiltin
kissa tulee pennusta, joka
otetaan ihmisen hoiviin jo
kolmiviikkoina. Kuten
arvata sopii, selviää tutki-
muksesta myös, että kis-
sanpentu kasvaa kiltim-
mäksi ja seurallisemmaksi
päivittäisestä 40 minuutin
hellimisestä kuin 15 mi-
nuutin siirtelystä. Aika in-
himillisen tuntuista! Ja ei-
köhän tuo päde siinä suo-
malalain kuin rapakonta-
kalsinkin Mirreihin.

Kiitos
Maria Huhtamolalle
ja
Saimi Hyökille
myötäelämisestä
niin hyvinä
kuin myös vaikeina aikoina.
"Kauniit muistot
eivät koskaan kuole
eivätkä milloinkaan
jätä yksin."
Katriina Kahma Oulusta

PERHEONNEA

Vuosien 1980-1983 välisenä aikana on perheeseemme (Katriina ja Seppo) tullut noin vuoden välein kolme persialaista kissa- persoonaa Vanhin niistä on nimeltään Matti, keskimmäinen on Mixu (kotikielessä Pekka) ja nuorin on Amanda (kotikielessä Hiiri).

Alkukuukaudet Matilla meni hyvin täällä meidän luonamme, sillä virikkeitä oli silloin vielä riittämiin; uusi ympäristö, uudet ihmiset ja mikä tärkeintä, Matin oma kasvaminen ja muuttuminen suloisesta kissanpallerosta täysikasvuiseksi kollipojaksi.

Mutta sitten alkoivat vaikeudet. Päivittäinen yksinolo kävi Matille ylivoimaiseksi kestää. Aluksi ikävä ilmeni siten, että ennen niin hiljaisesta ja tasapainoisesta kissanpojasta tuli oikea naukukone. Iltaisin se naukui ikävänsä olohuoneen nurkassa selkä mielenosoitukseksi meihin päin kääntyneenä, ja aamuisin se jäi eteiseen surkeasti naukumaan peräämme, kun lähdimme töihin.

Välivaihe oli sitten se, että Matti halusi jatkaa yhdessäoloamme vielä öiseen aikaan parin tunnin mittaisella yhteisellä yövalvomisella. Mutta se ilo loppui kuitenkin alkuunsa, sillä Nukkumatti sai meistä kaikista aina aivan liian helposti vallan.

Mutta Matti ei lannistunut. Niinpä siihen saakka siistinä ja sääntilisenä kissanpoikana tunnettu Matti rupesikin vaivihkaa tekemään pissalätäkkeitä eteisen ja keittiön nurkkiin.

Itse olin silloin vielä sen verran "vihreä" kissanomistaja, että en lainkaan osannut pitää Matin epäsiisteyttä minään mielenosoitukseksi, vaan luulin sen johtuvan kiima-ajasta. Ja niin laskin jopa leikkiä ko. asiasta kertomalla työpaikalla työtovereilleni, että Matilla on nyt sitten meneillään teema "pissi siihen kussa seisot, anna lirin löröttää".

Totuus valkeni minulle kuitenkin siinä vaiheessa, kun Matti kävi suoraan hyökkäykseen. Sepon kieltäytyttyä ottamasta kotona Mattia syliinsä kesken kiireellisten paperitöiden, käveli Matti heti vaatehuoneeseen, haisteli tarkasti siellä olevat kengät ja pissata suihkautti kostoksi suoraan Sepon kenkien päälle.

Saman tempun Matti teki myöhemmin suoraan silmieni edessä eräälle miespuoliselle lääkekaappien edustajalle. Tempun jälkeen olimme edustaja ja minä aivan tuskanpunaiset kasvoiltamme; edustaja polttavasta häpeästä ja minä pidätetystä naurusta.

Sitten tuli iloksemme vallaton Pekka-poika, jonka kotiutumisen uuteen ympäristöön kävi täysin kivuttomasti. Hämmäntynyt Matti sen sijaan tarvitsi pari päivää aikaa uuden tulokkaan sulattamiseksi. Mutta sen jälkeen poikien ystävyys olikin rikkumaton ja yhteistä vauhtia riitti molemmille kissanpojille aivan pakahtumiseen asti. Niinpä lyhyen ajan sisällä Matin silmistä saattoikin lukea, että hyvästi ikävä.

Pekan taiturimainen äänen käyttö oli meille täydellinen yllätys ja aikojen kuluessa siitä kehkeytyikin jokapäiväinen seurustelumuoto Pekan, Sepon ja minun välille. Vakiokysymykseksi muodostui tämä, että hei Pekka, onko kertynyt naukuasiaa. Ja sanavalmis Pekka vastasi aina kerkeästi sen hetkisen mielialansa mukaan.

Pekan bravuurinnumero iltaisin on se, että siitä tulee "jalaton" kissa, joka Sepon itsensä on henkilökohtaisesti haettava ja kannettava huom. minun sänkyyni. Ja vaikka Pekka ei olekaan perusluonteeltaan mikään sylikissa, niin tästä henkilökohtaisesta huomionosoituksesta se pitää kynsin hampain kiinni.

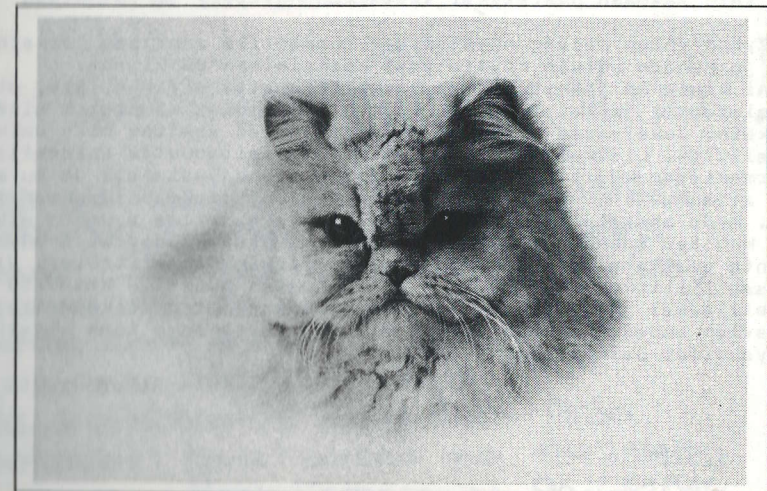
Lähes vuoden ajan kesti tukevansorttinen Matti hoikkarakenteisen Pekan hurjassa vauhdissa, mutta sitten tuli väsy. Yhteiset juoksupyrähdykset jäivät aivan minimiin ja Matille riitti täysin se, että Pekka vain pysytteli sen läheisyydessä näköetäisyydellä.

Energiaa pursuavalle Pekalle toimettomuus oli kuitenkin liikaa ja niin Pekka rupesi huomion herättämiseksi pikkuhiljaa asteittain tuhoamaan yhteistä elinympäristöämme. Matti hätäntyi aina näistä kaverin tempauksista ja yritti epätoivoisesti nuolla Pekkaa korvasta ja päästä. Mikään ei kuitenkaan auttanut ja koska me ihmisetkin oimme aivan voimattomia Pekan viihdyttämisessä, niin yhteiseksi pelastukseksi hankittiin päivänsäde Hiiri.

Hiiressä huomio kohdistuu ensinäkemältä sen silmiin. Niiden kaihoisuus ilme on niin tragikoomillinen, että Hiiren innokkaimmat ihailijat ovat ristineet sen jopa kissamaailman Chapliniksikin. Surumielisyys on kuitenkin vain silmän lumetta, sillä iloisempaa ikiliikkuja saa kyllä hakemalla hakea.

Hiiri on Matin ja Pekan oikea silmäterä ja molemminpuolinen tyytyväisyys on sillä taattu, että Matti saa olla enimmäkseen täysin sivustakatsojana silloin, kun Hiiri ja Pekka hippaleikeissään panevat parastaan.

Katriina Kahma

URSUS ECCOLO
om. Tuula Kämäräinen

OVATKO TUOMARIT PÄTEVIÄ?

Tuomareiden vaihtelevasta tasosta ja tarpeellisesta jatkokoulutuksesta on puhuttu paljon viime aikoina.

Seuraavassa esitän eräitä näkökohtia.
Näin olisi hyvän tuomarin meneteltävä:

- kun kissa tuodaan pöydälle tuomari nostaa sen hieman ilmaan tutkien sen luustoa ja rakennetta, katsoo sen silmien väriä ja tarkastaa sen purentaa, jonka jälkeen huomioidaan turkin laatu ja väritys
- mikäli kissa vaikuttaa rauhattomalta, sitä ei pidetä turhaan arvostelupöydällä, vaan siirretään arvosteluhäkkiin. Sen jälkeen voidaan aloittaa itse arvostelun kirjoittaminen
- on tehtävä selvä ero diskriminoivien ja pisteitä vähentävien virheiden välillä. Kissa voi olla excellent, vaikka siltä puuttuu joitakin hampaita, silmissä on jokin pienempi vika tai hännässä mutka jne.
- jos tuomari ei katso voivansa myöntää kissalle sertifiikaattia, tai jos hän antaa sille "oikein hyvän" olisi selvä syy kirjoitettava arvosteluseteliin. Tämä onkin FIFEn toivomus

Näin ei saisi missään tapauksessa käyttäytyä:

- tuomari ei koske kissaan lainkaan, vaan käyttää kynää tai kampa, jolla hän kampa joka kissaa puhdistamatta sitä välillä
- kun kissa ärähtää, tuomari joko työntää tuolinsa kauas pöydän äärestä ja nostaa kätensä ilmaan tai poistuu kokonaan arvostelupöydän ääreltä, kunnes kissa on saatu "kaltereiden taakse"
- ensimmäiset kissat arvostellaan niin hitaasti, että koko arvostelu saadaan päätetyksi vasta kun näyttely jo suljetaan

Nykyään yhden päivän näyttelyssä tuomarille annetaan korkeintaan 40 ja kahden päivän näyttelyssä korkeintaan 80 kissaa. Moni kissa on jäänyt turhaan arvostelematta siitä syystä, että assistentti ja/tai tuomari eivät ole osanneet käsitellä sitä oikein. Jokaisessa rodussa ja väriyhmässä saattaa olla vaikeita yksilöitä. Lisäksi tarvitaan erikoista taitavuutta chinchillan ja birmakissan käsittelyssä. Sama koskee venäjänsinistä ja burmia. On aivan selvää, että tuomarimme olisivat jatkokoulutuksen tarpeessa. Myös assistentteja olisi koulutettava. Viime vuosien aikana on kehitys edennyt huimaa vauhtia eikä pidä uskoa, että ehkä jo monta vuotta sitten suoritettu tuomaritutkinto riittäisi. Viimeisessä liittokokouksessa ei - kustannusten vuoksi - katsottu tarpeelliseksi järjestää säännöllisiä kursseja tuomarikunnalle. Seuraavien vuosien aikana voimme sitten todeta onko tämä säästäväisyys ollut paikallaan.

Kate Stierncreutz

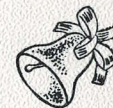
Vastaus Kate Stierncreutzin kirjeeseen:

Olet aivan oikeassa siinä, että näin kissa on arvosteltava. Tuomari kissanäyttelyssä on välttämätön. Sen jokainen näyttelyasuttaja tajuaa ja myöntää. Kissatuomarina toimiminen on pidemmälle viety harrastus kuin näyttelyasettaminen. Kaikki harrastukset maksavat, mikä enemmän ja mikä vähemmän. Kissatuomari saa kuitenkin korvauksen harrastuksensa aiheuttamista kuluista, sillä näyttelyiden tuomareille maksetaan kaikki matka-, hotelli- ja ruokailukulut sekä he saavat päivärahat. Lisäksi järjestävä yhdistys tarjoaa tilallisen tuomareille. Esittelynäyttelyissä tuomareille korvataan matka- ja ruokakulut. Sen sijaan näyttelyasettajat maksavat itse matka- ym. kulunsa ja lisäksi näyttelymaksut. Jatkokoulutus on tarpeen sekä tuomareille että kasvattajille. Siksi SUROK järjesti "Kissanpäivän" tänä syksynä, mutta on huomattava, että tämän tilaisuuden aiheuttamat kustannukset olivat vain murto-osaa SRK:n hallituksen ehdottamaan summaan verrattuna. Liittokokouksessa ei suinkaan kielletty kurssin tarpeellisuutta, vaan katsottiin aiheelliseksi, että kukin kurseille osallistuja, tuomari tai kissanomistaja, suorittaa omat kulunsa. "Kissanpäivän" kaltaisia tilaisuuksia tullaan järjestämään tulevaisuuden vuosina ja esim. SUROK tulee varaamaan ensi vuoden budjettilleens kohtuullisen summan näiden tilaisuuksien kustannuksien peittämiseksi, lähinnä tilojen vuokrauksen ja esitelmäsihtijöiden matkojen korvaamiseksi.

Persialaisjaoston hallitus

PERSIALAISJAOSTON
HALLITUS TOIVOTAA
KAIKILLE
HYVÄÄ JOULUA

JA

ONNEKASTA UUTTA VUOTTA!

Aloitamme ensi vuoden toiminnan järjestämällä
ESITTELYNÄYTTELYN sunnuntaina 22 päivänä
tammiukuuta. Paikkana on Haagan VPK-talo,
Isonevantie 29, Helsinki
Tarvitsemme sinne erierotuisia kissoja.
Näyttely avoinna kello 10.00 - 16.00.
Läsnäolijainmaksu kello 8.30 - 9.30.
Ilmoittautumiset: Merja Norelius puh. 90-2918551
Harjo Kapanen puh. 90-629546

Tervetuloa!

UUSI PÄIVÄ

Tämä on uuden päivän alku.

**Olen saanut tämän päivän
voidakseni käyttää sen
oman mieleni mukaisesti.**

Voin tuhлата sen -

**tai käyttää sen hyödyllisesti,
sillä annanhan sen vastineeksi
päivän elämästäni!**

Kun huomina tulee,

**tämä päivä on auttamattomasti ohi
jättäen vain jälkeensä sen,
mihin olen sen vaihtanut.**

**Tahdon sen olevan voittoa,
en tappiota;**

hyvää, en pahaa;

menestystä, en epäonnea -

ettei minun tarvitsisi katua

siitä maksamani hinnan suuruutta.